

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/46/2014
Identifikačné číslo spisu:	7209011371
Dátum vydania rozhodnutia:	22.08.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:7209011371.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného D. pre trestný čin úverového podvodu spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 250a ods. 1, ods. 4 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, na neverejnom zasadnutí konanom 22. augusta 2014 o dovolaní obvineného D. proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 30. apríla 2014, sp. zn. 6 To 38/2014, rozhodol

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného D. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Košice II z 18. novembra 2013, sp. zn. 8 T 144/2009, bol obvinený D. uznaný za vinného z úverového podvodu spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 250a ods. 1, ods. 4 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 na tom skutkovom základe, že

obvinení E. a D.

dňa 10.3.2005 v pobočke OTP Banky, a.s. Bratislava v Nitre, na ul. Štefánikovej č. 9, po predchádzajúcej vzájomnej dohode s J. podvodným spôsobom vylákali úver vo výške 2 500 000,- Sk tak, že obvinený E. ako konateľ s.r.o. C. predložil žiadosť o rýchly úver, ktorú OTP Banka akceptovala a dňa 16.3.2005 uzavrela s obvineným zmluvu o kontokorentnom úvere č. XXXXXXXXXXXX na sumu 2 500 000,- Sk, pri ktorej vystupoval ako ručiteľ obvinený J. a k žiadosti o úver predložili falošné potvrdenia od Daňového úradu Košice I, Colnej správy Košice a Sociálnej poisťovne Košice, ktoré zabezpečil obvinený D., splátky úveru neuhradili, čím OTP Banke, a.s. Bratislava spôsobili škodu vo výške 2 901 896,- Sk (96 325,30 €).

Za to bol podľa § 250a ods. 4 Tr. zák. odsúdený k trestu odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky, na výkon ktorého bol podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do I. (prvej) nápravnovýchovej skupiny.

Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 30. apríla 2014, sp. zn. 6 To 38/2014 na podklade odvolania obvineného D. podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o

treste a postupujúc podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol tak, že obvineného D. podľa § 250a ods. 4 Tr. zák. odsúdil k trestu odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, na výkon ktorého ho podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil do I. (prvej) nápravno-výchovnej skupiny.

Proti tomuto rozsudku obvinený D. prostredníctvom splnomocnenej obhajkyne JUDr. Adriany Krajníkovej podal 17. júna 2014 na Okresný súd Košice II dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., keďže podľa jeho názoru rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach a konaním, ktoré mu predchádzalo, bolo porušené právo na jeho obhajobu.

Podľa názoru dovolateľa konanie na súde prvého stupňa trpelo procesnou chybou, keďže zápisnica z hlavného pojednávania z 18. novembra 2013, kedy bol v neprítomnosti obvineného D. vyhlásený odsudzujúci rozsudok, neobsahovala vyjadrenie obhajcu o opravnom prostriedku - o odvolaní, podanie ktorého zahlásil - pričom s uvedeným porušením práva na obhajobu sa odvolací súd v napadnutom rozsudku zákonným spôsobom nevyrovnal. Rovnako tak za porušenie práva na obhajobu videl obvinený D. aj tú skutočnosť, že obžaloba prokurátora neobsahovala žiadne dôkazy, ktoré by odôvodňovali jej podanie na súde prvého stupňa. Napokon za porušenie práva na obhajobu obvinený D. považoval aj postup obidvoch súdov, ktoré rozhodli o jeho vine a treste, keďže podľa jeho názoru sa dôsledne nevyrovnali s jeho obhajobou produkovanou, vzhľadom k čomu tieto rozhodnutia vyhodnotil ako vyslovene arbitrárne.

Podaným dovolaním sa domáhal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil vyššie uvedený rozsudok krajského súdu, ako aj naň nadväzujúci rozsudok Okresného súdu Košice II z 18. novembra 2013, sp. zn. 8 T 144/2009 a tomuto prikázal, aby vec obvineného D. v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Košice II navrhol dovolanie obvineného D. odmietnuť ako nedôvodné podľa § 382 písm. c/ Tr. por., keďže dôvody, ktoré v podanom dovolaní uviedol, nepovažoval za právne relevantné.

Spisový materiál Okresného súdu Košice II sp. zn. 8 T 144/2009 spolu s dovolaním obvineného D. bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky riadne predložený na rozhodnutie 28. júla 2014.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) postupom podľa § 378 Tr. por. predbežne preskúmal predložený spisový materiál i dovolanie obvineného D. a zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. a/ Tr. por.), po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku (§ 372 Tr. por.) a tiež v lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.). Zároveň ale zistil, že dovolanie je potrebné na neverejnom zasadnutí odmietnuť, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Námietky obvineného k obsahu a rozsahu vlastnej úvahy súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov a námietky k hodnoteniu dôkazov spôsobom, ktorý nezodpovedá predstavám obvineného, svojim obsahom nenapĺňajú dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. a už vôbec nie dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., keďže obvinený D. v podanom dovolaní namietať predovšetkým skutkové závery okresného a krajského súdu.

V tomto smere Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné zdôrazniť, že dôvod dovolania uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je naplnený len vtedy, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

K tomuto dovolaciemu dôvodu je potrebné vo všeobecnosti uviesť, že tento je daný v prípadoch, keď rozhodnutie súdov spočíva na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku. Pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečnými skutkovými zisteniami, ktoré vo veci urobili sudy prvého a druhého stupňa.

V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu súd skúma, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol správne podradený (subsumovaný) pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú alternatívy, že skutok mal byť právne kvalifikovaný ako iný trestný čin, alebo že skutok nie je trestným činom.

Spomenutý dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Pod nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia sa rozumie napr. nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až 30 Tr. zák.), premlčanie trestného stíhania (§ 87 Tr. zák.), ďalej pochybenie súdu pri ukladaní úhrnného trestu, súhrnného trestu, spoločného trestu alebo ďalšieho trestu (§ 41 až § 43 Tr. zák.), ako aj pri ukladaní trestu obzvlášť nebezpečnému recidivistovi (§ 47 ods. 2 Tr. zák.). Ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. sa vzťahuje aj na nesprávne použitie iných právnych predpisov než Trestného zákona, napr. Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, zákona o konkurze a reštrukturalizácii a pod., pokiaľ tieto majú vzťah ku právnej kvalifikácii skutku.

Naopak, z dôvodu § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je evidentne zrejmé, že dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi prvého a druhého stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať. Inak povedané, vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi prvého prípadne druhého stupňa, ktorý je vyjadrený v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu dôkazov súdmi oboch stupňov.

Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvoláciu“ inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutia súdu druhého stupňa. Dovolací súd nemôže v tomto konaní posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení, pretože nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať alebo korigovať len odvolací súd.

V dovolacom konaní tiež platí, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom ale v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

O dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por. podľa ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu ide spravidla aj vtedy, ak obvinený v dovolaní v podstate len opakuje námietky uplatnené už skôr v konaní pred súdom prvého a druhého stupňa, s ktorými sa súdy oboch stupňov dostatočne a správne vyrovnali.

V posudzovanom prípade tvorila základ dovolacích námietok obvineného kritika spôsobu, ktorým oba súdy hodnotili vykonané dôkazy. Obvinený jednotlivé dôkazy v celom trestnom konaní hodnotil inak ako súdy, lebo hodnotenie dôkazov súdmi vyznievajúce v jeho neprospech nezodpovedalo jeho predstavám.

Je teda evidentné, že tieto dovolacie námietky obvineného nenapĺňajú dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. a už vôbec nie dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Predstavujú len skrytú snahu obvineného D., aby bolo rozhodnuté v jeho prospech.

Rovnako tomu tak je aj v prípade dovolacej námietky obvineného D. týkajúcej sa absencie vyjadrenia jeho obhajcu v zápisnici o hlavnom pojednávaní z 18. novembra 2013 o podanom odvolaní.

Konštantná judikatúra dovolacieho súdu právo na obhajobu v zmysle dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. chápe ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva. Právo na obhajobu garantované čl. 6 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd ako aj čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky nachádza svoj odraz v celom rade ustanovení Trestného poriadku upravujúcich jednotlivé čiastkové obhajovacie práva obvineného v rôznych štádiách trestného konania.

Prípadné porušenie len niektorého z nich, pokiaľ sa to zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní, samo osebe nezakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Z dikcie citovaného § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. je totiž jednoznačne zrejmé, že len porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom je spôsobilým dovolacím dôvodom. Podľa ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu potom o zásadné porušenie práva na obhajobu ide najmä v prípade, keď obvinený nemal v konaní obhajcu, hoci v jeho trestnej veci boli splnené dôvody povinnej obhajoby. Výnimočne môže ísť aj o porušenie iných obhajovacích práv obvineného, ktorých porušenie sa prejaví na jeho postavení v konečnom dôsledku zásadným spôsobom.

V posudzovanom prípade obvinený D. podal proti rozsudku prvého stupňa odvolanie riadne a včas a na podklade tohto odvolania odvolací súd rozhodol v jeho prospech, keď mu na podklade rovnakého výroku o vine zmiernil uložený trest odňatia slobody. Za tohto stavu potom nebolo možné konštatovať, že okresný súd porušil práva obvineného D. na obhajobu a krajský súd toto procesné pochybenie neodstránil.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky potom ako súd dovolací dovolanie obvineného D. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. na neverejnom zasadnutí ako nedôvodné odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.